

herpetologie, ornitologie, botanica, paleontologie), precum și o serie de cercetări a naturii locale. Colecția englobășă astfel lucrări care acoperă întregul perspectiv de preocupări al naturăștiilor din muzeu.

Lucrările științifice publicate se bazează pe cercetări serioase, perseverente, efectuate timp de mai mulți ani, în care s-au acumulat numeroase date. Iar direcțiile de cercetare și interpretarea rezultatelor sint, în mai multe cazuri, moderne: studiu biostatic al unor populări de *Bombina variegata*, urmărirea migrației păsărilor dintr-o zonă ce se moștăiește sub influența omului, studiu asociațiilor de plante din imprejurimile Bacăului, evoluția naturală și consecințele denaturărilor provocate de om la Lacul Roșu, propus spre ocrotire etc. De asemenea, problemele de tehnici muzicale abordate (plante artificiale, inclusiv în masse plastice) sint de actualitate pentru toate muzeele de științe naturale care au expunere în curs de organizare. Este îmbucurător și faptul că marea majoritate a lucrărilor au fost elaborate de specialiști tineri din muzeele bacăoane, uneori în colaborare cu specialisti de la Universitatea „Al. I. Cuza” din Iași.

Drej eforturile pentru o bună prezentare grafică a acestui prim volum nu au vrut rezultate vizibile, se remarcă pe alocuri calitățile slabă a unor imagini, care nu și mai pot atinge astfel rolul de document științific, precum și numeroase greșeli de tipar. Aceste deficiențe de formă nu scad cu nimic meritele colectivului de monografi din zona Bacăului, care au elaborat aceste lucrări.

MATEI TĂLPEANU

DOUĂ PUBLICAȚII NUMISMATICE ALE MUZEULUI DE ISTORIE DIN ORADEA

Muzeul de istorie din Oradea a început să împărescă mici monografii ale cercetărilor și descoperirilor sale, lucru care se practică și de către alte muzeze din țara noastră.

S-a început cu două interesante revue numismatice: Tezaurul lemnos dacic de la Feniș, subiect de E. Chirilă, I. Ordentlich și N. Chidieșan și Tezaurul metal de la Gurba, secolele XV–XVII, semnat de E. Chirilă și D. Ignat.

Tezaurul de Feniș, din vestul Transilvaniei, descoperit în anul

1966, este compus din 127 monede de argint, dintre care 122 scyphate și 5 plate. După o încadrare generală a tezaurului în grupa a III-a a tipului numit Pienk „cu pastilă mare” – autorii, luând ca indică reversal monedelor, trei la prezentarea exhaustivă a piecelor, repartizată în 10 grupe, unde cu 2–4 variante. Studiu se încheie cu o substanțială discuție asupra problemelor pe care le ridică acest tezaur, influența teredrahmelor emise de Macedonia Prima și de insula Thassos, trecerea de la pielea scyphate la cele plate, în jurul anilor 130–120 i.e.n., specificul monedelor dacice din secolul al II-lea i.e.n., emisiunile monetare dacice din vestul Transilvaniei.

Tezaurul de la Gurba, descoperit în anul 1936, cuprinde 718 monede de argint, emise în Transilvania, Polonia, Ungaria, Alsacia, Prusia, Tirol, Würzburg, Schaffhausen, Lituania, Brandenburg, Brabant, Danzig, Elbing, Riga, Swidnica, Hameln, Salzburg, Nürnberg, Tournai, Daeventer, Campeii și de către Mănăstirea din Thoren și încadrare intre anii 1399–1414 și 1684. Monedele din Transilvania reprezintă 6,31% din tezaur. Autorii discută prejurile diferențelor mărfuri din anul 1685 în Transilvania, stabilind că valoarea totală a tezaurului era de 5532,5 denari. Se pare că îngroparea acestui tezaur poate fi pusă în legătură cu asediul Vienei de la 1683, cind armatele turcești au trecut prin această regiune, satul Gurba fiind în proprietatea Ineu, unde se găsea o fortărește puternică. Fiecare studiu cuprinde, pe lângă note bibliografice suficiente, și un material ilustrativ bogat – planșe, fotografii, hărți.

Muzeul din Oradea, luindu-și în domeniul numismatic un mentor competent, pe cercetătorul Eugen Chirilă, de la Institutul de arheologie și istorie din Cluj, a reușit să deschidă un drum în valorificarea cercetărilor sale, prin propriile sale mijloace. Aceste scurte monografii, deși nu epuizează subiectul tratat, constituie o prezentare admirabilă a descoperirilor arheologice, care, în acest mod, pot circula și pot fi folosite, mai cu seamă că ele sunt și crite un rezumat clar, într-o limbă internațională, germană sau engleză.

Aș fi de dorit ca aceste monografii să sărbătorească locul și anul spăriștilor, precum și o mai bună calitate a reproducărilor.

ION BERCIU

SISTEM DE DISPECERAT- LOCATIE INSTANTANEU PRIN RADIO

Firma americană Round Hill a realizat un echipament special format din emițător și receptor, prin intermediu cărora este posibilă locarea și comunicarea cu persoane importante din sistemul de pază sau alte persoane importante ale unui muzeu cu suprafață foarte mare, unde sint expuse valori deosebite. Emițătorul lucrează pe 6 canale cu frecvențe de 27 Mhz cu modulație în amplitudine, putere de emisie 5 W, dimensiuni – 400 × 100 × 90 mm, greutate 10 kg. Receptorul, de dimensiuni 25 × 25 × 75 mm, cu o greutate de circa 120 g, permite receptia instantanea a mesajului respectiv. Sistemul completează sistemele cu celule fotoelectric și sesizare inductive și capacitive pentru protecție suplimentară contra furturilor.

SISTEM DE EXPUNERE PRIN RADIO

Aceeași firmă a realizat un sistem de expunere numit „Tour Guide Round T.G. 100”. Acest sistem este folosit în multe muzeze americane, dintre care cel mai important este „Muzeul Omului din San Diego, California”. Sistemul permite ca ghidul să explice expozițele unui număr mare de persoane fără ca să vorbească tare (acest număr poate atinge 50–80 persoane) și, totodată, persoanele respective să poată audii explicațiile în bune condiții, chiar în cazul unui nivel al zgomotului destul de mare — de exemplu 50–60 db. În esență, sistemul este format dintr-un emițător tip T.G. 100 portativ care este purtat de ghid și dotat cu un microfon directiv și sensibil. Emitterul are circuitele de tipul integrat și oscillator pe cuart pe frecvența de 27 Mhz cu o suprafață de acțiune de circa 1.000 m² cu baterie de 9 V și cu dimensiunea de 250 × 75 × 75 mm și greutatea de 1,5 kg cu antenă, baterii și microfon. Fiecare vizitator primește un receptor tranzistorizat de tipul PM 10 T de dimensiuni unei pachete de țigări. Asculterea se face într-o casăcă baston de înaltă calitate. Circuitele sunt integrate de tipul superheterodină cu quart, frecvența de lucru fiind de 27 Mhz, putere de ieșire audio 4 ohmi, 300 mW în casăcă. Baterie de 9 V, iar dimensiunea este de 25 × 56 × 75 mm, greutatea fiind 120 g.

ING. MARCU MIHAI